

ת"פ 57490/03/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד גוליאט סגית בן שימול, רוזה, חנוכייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57490-03-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בן שימול ואח'
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י עו"ד סיון פיקמן
נגד
1. גוליאט סגית בן שימול ע"י עו"ד אורלי
פרייזלר
2. רוזה חנוכייב ע"י עו"ד שרון בן צבי
המאשימה
הנאשמות

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשמות מהעבירות שיוחסו להן.

כללי:

1. התביעה מיחסת לנאשמת מס' 1 עבירה של תקיפת שוטר (ריבוי עבירות) עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין - תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

לנאשמת 2 מיוחסות עבירות של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק ועבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק.

2. נאשמת 1 וחברתה נאשמת 2 הגיעו ביום 9.9.13 לתחנת משטרת לב תל אביב כשכוונתה של נאשמת 1 היא הגשת תלונה בגין עבירת מין שבוצעה נגדה.

3. לאחר מסירת תלונתה נכנסו הנאשמות לשירותים הסמוכים לחדר החקירות.

בדיעבד התברר כי אותם השירותים נועדו לקטינים.

עמוד 1

4. ההתרחשויות נשוא כתב האישום החלו כאשר הנאשמות נדרשו בתקיפות לעזוב את חדר השירותים.
5. התביעה טוענת כי הנאשמות הגיבו בצעקות לדרישת קצין המשטרה מוטי אלקלעי שיעזבו את המקום וילכו לשירותים חלופיים. התביעה טוענת כי הנאשמות צעקו ואיימו על שוטרים שהיו במקום ואף תקפו את חלקם.
6. התביעה טוענת כי הקצין שפנצר הוביל את נאשמת 1 לחדר והשאיר אותה עם השוטר מוטי והשוטרת יוני אילוז.
- משפנה השוטר אביב לצאת מהחדר תקפה אותו נאשמת 1 בכך שדחפה אותו מספר פעמים בגבו.
7. למקום הגיעו השוטרת יובל יעקב יחד עם שוטר נוסף על מנת לפנות את נאשמת 2 מהתחנה.
- נאשמת 1 שהבחינה כי השוטרת יובל אוחזת בנאשמת 2 התנפלה עליה תפסה בפניה וצעקה "**אל תגעי בה**".
8. במקביל בעטה הנאשמת בשוטרת יובל מאחור בהמשך גם בעטה ברגלו של השוטר אמנון אהרון.
9. בהמשך לאחר שנעצרה חטפה הנאשמת את הטלפון הנייד השייך לנאשמת 1 מידיה של השוטרת יובל גידפה אותה ואיימה עליה.
10. התביעה טוענת כי במהלך כל התקרית נאשמת 2 קיללה גידפה ואיימה על השוטרים.
11. הנאשמות כפרו בעבירות המיוחסות להן בכתב האישום.
- ב"כ נאשמת 1 ציינה כי הנאשמת היתה במצב נפשי קשה באותו יום נוכח החשד שבוצעה בה עבירת מין.
12. לאחר שעיינתי בחומר שהוגש לי ושמעתי את העדים נראה לי כי ניתן היה למנוע את ההתרחשויות באותו יום ע"י גילוי סובלנות כלפי מתלוננת שהיתה במצב נפשי קשה ומסרה גירסה (ת/19) שנשמעה על פניה כתמוה.
13. לא היה מקום להוציא את המתלוננות משירותי הנוער מבלי לברר את נסיבות הגעתן למקום. לאחר בחינת העובדות התרשמתי כי אי ידיעת הפרטים ע"י פקד אלקלעי וחששו שאולי יש בכוונת הנאשמות לפגוע ברכוש השוטרים גרמו לו לדרוש בתקיפות את פינוי שירותי הנוער.

14. בירור שקט היה מעלה כי הם הופנו לשירותים מתוך מחלק הנוער, שבו מסרה נאשמת 1 את תלונתה.
אין לי ספק כי אם פקד אלקלעי היה מכיר את העובדות בזמן אמיתי היה מאפשר לשתי הנאשמות לעשות שימוש בשירותים.
15. אין זה ברור מדוע הנייד שבו נאשמת 1 צילמה חלק מהאירוע לא נתפס כמוצג. התחושה הינה כפי שיפורט בהמשך כי השוטרים לא גילו עניין בתיעוד זה ואף חששו מצפיה בדברים שצולמו.
16. הטענות לעניין תיעוד הדברים נאמרו תוך כדי האירוע ונמסרו גם במהלך החקירה של נאשמת 2 גם ניסיונה של נאשמת 2 לחשוף את הנייד נומק ברצונה לשמור על הראיות.

מהלך הדין:

17. האירוע המצער נשוא כתב האישום התרחש במספר שלבים. לאירוע היו עדים רבים, רובם שוטרים, שערכו דוחות פעולה ואף העידו בפני.
18. כמצופה באירועים מסוג זה קיימות סתירות בין העדים דבר שהוא צפוי מאחר וכל עד זוכר פרטים שונים מהאירוע.
19. במהלך האירוע הנאשמות אבדו את קור רוחן צעקו וקיללו ומסרו כי יפנו למח"ש ולמשרד לביטחון פנים.
- נאשמת 1 הגיעה מספר פעמים לתחנה גם לאחר האירוע ביקשה את פרטי שוטרים רבים ואף טענה כי תתלונן גם נגד נאשמת מס' 2.
20. לאחר שבחנתי בזהירות את דברי כל העדים הגעתי לידי מסקנה כי גירסת נאשמת 2 כפי שנמסרה בהודעתה מיום 9.9.13 היא הקרובה ביותר לאמת.

גירסת הנאשמות:

21. נאשמת מס' 1 הגיעה עם חברתה נאשמת 2 לתחנת המשטרה לב תל אביב על מנת להגיש תלונה בגין ביצוע עבירת מין נגדה.
- תלונתה של הנאשמת 1 נגבתה ביום 9.9.13 שעה 13:50 (ת/19).

החוקרת יוני אילוז שגבתה את התלונה ציינה את התנהגותה הנסערת והלא הגיונית של הנאשמת.

22. לאחר האירועים נשוא כתב האישום נגבתה מנאשמת 1 הודעה באזהרה באותו יום בשעה 17:08 (ת/2) ע"י החוקרת נטלי אללוף.

בהודעה זו מסרה הנאשמת כי היא נמצאת בחודשים האחרונים במצב נפשי קשה: **"... יש לי פסיכולוג קבוע פסיכיאטר מתי שאני צריכה..."** העדה ציינה כי היא נוטלת כדורי שינה על בסיס קבוע.

העדה הוסיפה כי היא עובדת כגננת ולומדת פסיכולוגיה וגם חונכת ילדים בשעות הערב.

23. לגבי תחילת האירוע מסרה הנאשמת שאדם שלא הכירו לא נתן להם להשתמש בשירותים אמר לנו זה שירותים אישי שלו לא נתן לנו לסגור את הדלת.

"... אני יצאתי מהשירותים השניים, והיה כאוס מטורף, רוז צעקה לי הוא מרביץ לי... היא מסרה לי את הטלפון שלה שאני אצלם..."

24. **"... השוטרת הזאת פיצצה אותה מכות אחזה בה לא היתה לי ברירה תפסתי אותה מהיד ואמרתי לה די די תעזבי אותה..."**

העדה אישרה כי דחפה את קצין המשטרה בחדר ואמרה כי עשתה כן **"... כי הוא רצה לשים עלי אזיקים ולקחת אותי לתא מעצר אני לא נכנסת לשם אין מצב..."**.

25. הנאשמת הכחישה כי תפסה בפניה של השוטרת יובל וציינה כי אחזה בידה כיוון שהרביצה לחברה שלה.

הנאשמת ציינה כי נאמר לה כי האחראים על המשטרה זה מח"ש והמשרד לביטחון פנים וציינה כי היא רשמה את הדברים כדי להגיש תלונה.

26. החוקרת נטלי אללוף ציינה בשני מזכרים שערכה כי נאשמת 1 הגיעה לתחנה, בכתה וצרחתה וביקשה פרטים מהשוטרים הנוכחים: **"...רוצה להגיש תלונה על רוז חברתה ומדברת לא לעניין כלל..."**.

27. במזכר השני ציינה החוקרת: **"... במהלך החקירה רוז בכתב והחלה להגיד לי את לא אוהבת אותי את חושבת שאני אוגר או חתול אח"כ התחילה לחבק אותי את כן אוהבת אותי..."**.

"...בכתה וגם איימה שכולם ישלמו על זה ותתלונן על כולם ושהיא מאד מקושרת ותפנה לחדשות ולכל מי שצריך..."

28. בעדותה בפניי חזרה הנאשמת בקווים כללים על הדברים שמסרה בהודעתה. היא ציינה כי הטלפון של נאשמת 2 אבד והוסיפה כי לא הגישה תלונה למח"ש.
29. נאשמת 2 נחקרה ע"י החוקרת נטלי אללוף באזהרה ביום 9/9/13 בשעה 18:28.
- הנאשמת החלה את הודעתה כך: **"...קודם כל הכל צולם, כשהשוטרת תקפה אותי צעקתי לשגית צלמי אותי הם תוקפים אותי, כי אתם תגנו אחד על השני ולי תהיה הוכחה..."**.
- העדה ציינה כי חברתה צילמה את השוטרת מחזיק לה בפנים.
30. הנאשמת הוסיפה כי ביקשה לעזוב את התחנה אחרי התקרית בשירותים וביקשה שרק יתנו לה את הנייד שלה.
31. לעניין תחילת התקרית מסרה נאשמת 2: **"...השוטר הזה שבגללו הכל קרה, אמר לי מה אתן נכנסות לפה, יש לנו פה ציוד, באתן לגנוב דברים..."**.
32. נאשמת 2 הוסיפה כי השוטרת התימניה אמרה לה: **"...אם את לא יורדת אני מגלגלת אותך בכל המדרגות"**. הנאשמת מסרה עוד כי נתנו לה ברכיות על הרגליים: **"...לא החזרתי ולא התנגדתי..."**.
33. נאשמת 2 מסרה כי ככל הנראה השוטרת מחקה מהטלפון שלה את הדברים שחברתה צילמה. הנאשמת אישרה כי לאחר שהשוטרת אמרה לה שתגלגל אותה במדרגות היא אמרה: **"...אתם שוטרים עבריינים ועולם תחתון ואם את מאיימת שתגלגלי אותי אתם זבלים..."**.
- היא גם אישרה שהשתמשה במילים בוטות ואמרה שתפנה למח"ש.
- נאשמת 2 הכחישה כי כינתה את השוטרת: **"שרמוטה"**. וביקשה לערוך בדיקה במכונת אמת על חשבונה.
34. הנאשמת אישרה כי לאחר שהרביצו לה התעצבנה וצעקה: **"...אתם שוטרים מרביצים לאישה אז מגיע לכם שיאנסו את הנשים שלכם..."**.
- החוקרת הבחינה בסימן אדום בפרק יד ימין ובסימן ברגלה הימנית של הנחקרת.
35. בעדותה בפניי ציינה נאשמת 2 כי היא בת 29 מנהלת גן ילדים וגננת. העדה ציינה כי הגיע לסייע לנאשמת 1 שאז הייתה חברה טובה שלה. בטרם סיום החקירה הן ביקשו לצאת לשירותים. העדה מסרה כי החוקרת כיוונה אותם לשירותי מחלק הנוער.

36. לעניין המפגש עם קצין מחלק הנוער בשירותים חזרה הנאשמת על גרסתה בחקירתה במשטרה.
37. הנאשמת מסרה כי סירבה לעזוב בלי הנייד שלה ואז השוטרים החליטו להשתמש נגדה בכוח: **"בגלל שאמרתי שאני לא רוצה לצאת הם החליטו להשתמש בכוח, היו שני שוטרים שתפסו אותי, אותם אני זוכרת במיוחד, אחד השתדל מאד להכאיב לי... משכו אותי כלפי מטה..."**.
העדה מסרה כי היא צעקה שאינה מתנגדת רק רוצה את הנייד שלה.
38. הנאשמת מסרה כי בשלב מסוים היא אמרה לשוטרת יובל: **"...תשלמי על מעשייך יובל ניגשה אליה.. תפסה לי את הפנים שלי והדביקה את לי את הפנים וניערה אותו כאשר מחזיקים אותי בידיים..."**.
39. העדה מסרה כי בשלב מסוים הביאו לה את הנייד: **"...זרקתי אותו הייתה שם בהלה מצידם. כי ברגע שהם הבינו שיש התנהלות כושלת מצידם הייתה בהלה ולחץ מאד גדול..."**.
40. העדה הוסיפה כי אזקו אותה בידיים ורגליים חזק מאד והיא בכתה מהכאבים. היא מסרה שנשכבה על הרצפה והבינה שאין מה לעשות. הנאשמת ציינה שבתא המעצר הייתה אזוקה עם ידיים מאחורי הגב, אזיקים רגליים ורגל אחת אזוקה לסורג. הנאשמת הכחישה מכל וכל שניסתה לחטוף את הנייד שלה מידה של השוטרת יובל.
41. הנאשמת טענה כי שבועיים אחרי האירוע הנייד נגנב לה במועדון היא טענה כי ביום האירוע סירבו לצלם בתחנה את החבלות שהיו על גופה.
42. הנאשמת ציינה כי אחרי הטראומה שעברו נוצר מתח בינה לבין נאשמת 1 ולאחר שנגנב הנייד שלה החליטה שלא להגיש תלונה במח"ש.
43. בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי הנייד שלה נגנב ביום 25/10/13.

עדויות השוטרים:

44. השוטרים ערכו דוחות פעולה והעידו בפניי. כפי שציינתי בתחילת הכרעת הדין קיימות סתירות בין דברי השוטרים ואף טעויות של ממש כשעל דעת כל הצדדים עד אחד הפך את היוצרות ויחס לנאשמת הלא נכונה מעשים שבוצעו לכאורה ע"י נאשמת אחרת.

45. הנקודה הקריטית לעניין קביעת ממצאי המהימנות מתייחסת להחזרת הנייד לנאשמת 2. לעניין זה המתנדב טל מילמן והשוטרת יובל יעקב מסרו גרסה זוה לפיה הם סיכמו עם נאשמת 2 שתקבל את הנייד שלה מחדר החקירות ותעזוב. לדבריהם היא לא עמדה בסיכומים, התחבקה עם נאשמת 1 הפריעה לחקירה וסירבה לצאת ולכן השתמשו נגדה בכוח.
46. גרסה זו אינה נתמכת בדברי החוקרת שהייתה בחדר ואף לא הוצגה לנאשמת. אני קובע כי גרסה זו אינה אמת. היא הומצאה כדי להסביר את השימוש באלימות ע"י השוטרים כנגד נאשמת 2.
47. לעניין ההתרחשויות בחדר השירותים אני מעדיף את גרסת נאשמת 2 על פני גרסתו של קצין מחלק הנוער.
- הקצין לא ידע כי הנאשמות הן מתלוננות שנחקרו במחלק הנוער והופנו לשירותים ע"י החוקרת. גם החוקרת סברה כי הם נכנסו לשירותי גברים וכלל לא הבינה את הסיבה האמיתית למהומה.
48. אין לי ספק שאם קצין הנוער היה פונה באדיבות לנאשמות ומברר את סיבת הימצאותם במקום האירוע המצער כלל לא היה מתרחש.
- דברי הקצין הנוער מצביעים על מין תחושת אדונות על השטח לרבות השירותים ודבריו כפי שצינתי לעיל הובילו להתלהטות מיותרת.
49. אני קובע כי השימוש בכוח כנגד נאשמת 2 היה שימוש בלתי חוקי. השימוש המופרז בכוח והמעצר נבעו מהחשש שהשימוש הראשוני הבלתי חוקי בכוח צולם ע"י נאשמת 1.
50. אין כל הסבר מתקבל על הדעת לאי תפיסת הנייר ע"י המשטרה. הוברר מספר פעמים כי ראיות חיוניות עשויות להימצא בטלפון ולכן היה חובה לתפוס אותו.
51. אני מאמין לנאשמת כי הושפלה ונחבלה בצורה בלתי ראויה אחרי מעצרה הלא חוקי.
52. נאשמת 1 נהגה מתחילת הדרך בצורה מוזרה.
עיון בתלונתה מצביע על בלבול בהערכת ההתרחשויות.
נאשמת זו מסרה בחקירתה שהיא במשבר נפשי ומטופלת.
53. אני מאמין כי נאשמת 1 התרשמה בכנות כי נאשמת 2 מותקפת ע"י שוטרים על כן היא תפסה בפניה

של השוטרת יובל כדי לסייע לחברתה.

54. לעניין דחיפת קצין החקירות בחדר החקירות התרשמתי כי הנאשמת היתה בחוסר שליטה ועשתה תנועות לכל הכיוונים ובהלכם דחפה את הקצין.

הקצין שהבין את המצב יצא את החדר מבלי לנקוט בכל צעד.

סיכום:

55. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בתיק זה ונתתי דעתי לעובדה כי נאשמת 2 לא פנתה למח"ש עד לגניבת מכשיר הטלפון הנייד שלה הגעתי לידי מסקנה לאור כל מה שפורט לעיל שיש מקום לזכות את הנאשמות מהעבירות שיוחסו להן בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ו, 01 דצמבר 2015, במעמד הצדדים